

Strona pozwana: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który przy określaniu czasu trwania urlopu wypoczynkowego pracownika nie uznaje okresu urlopu rodzicielskiego udzielonego na dziecko w wieku do lat dwóch za okres świadczenia pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 13 stycznia 2017 r. – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-16/17)

(2017/C 104/49)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TGE Gas Engineering GmbH — Sucursal em Portugal

Strona pozwana: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 44, 45, art. 132 ust. 1 lit. f), art. 167, 168, 169, 178, 179, 192 a), 193, 194 i 196 dyrektywy VAT (dyrektywy 2006/112)⁽¹⁾ oraz art. 10 i 11 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011⁽²⁾ należy w kontekście zasady neutralności interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z tym, aby portugalska administracja podatkowa odmawiała skorzystania z prawa do odliczenia podatku VAT oddziałowi niemieckiej spółki w następujących okolicznościach:

- ta spółka prawa niemieckiego uzyskała w Portugalii jako niebędący rezydentem podmiot bez stałego zakładu numer identyfikacji podatkowej celem przeprowadzenia pojedynczej transakcji polegającej na nabyciu udziałów;
- następnie zarejestrowała ona w Portugalii swój oddział, któremu został nadany odrębny numer identyfikacji podatkowej jako stałemu zakładowi tej spółki;
- następnie ta niemiecka spółka, korzystając z pierwszego z tych numerów identyfikacji podatkowej, zawarła z innym przedsiębiorstwem umowę mającą na celu utworzenie zgrupowania interesów gospodarczych (ZIG) celem wykonania pewnych robót w Portugalii;
- następnie oddział ten, używając swego własnego numeru identyfikacji podatkowej, zawarł z ZIG umowę w przedmiocie podwykonawstwa obejmującą wzajemne świadczenia pomiędzy tym oddziałem a ZIG, których ponoszone koszty to zgrupowanie winno było fakturować podwykonawcom w ustalonych proporcjach;
- ZIG wskazało ten numer identyfikacji podatkowej oddziału w notach debetowych wystawionych celem zafakturowania kosztów temu oddziałowi i naliczyło podatek VAT;
- oddział ten odliczył naliczony w tych notach podatek VAT;

— na operacje wykonywane przez ZIG (w drodze podwykonawstwa) składają się operacje oddziału oraz innej należącej do ZIG spółki, które to podmioty zafakturowały je ZIG, które z kolei zafakturowało je w całości jako swą cenę inwestorowi?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006 L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011 L 77, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos apeliacinis teismas (Litwa) w dniu 19 stycznia 2017 r. – AB „flyLAL-Lithuanian Airlines” w likwidacji/Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation A/S”

(Sprawa C-27/17)

(2017/C 104/50)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos apeliacinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB „flyLAL-Lithuanian Airlines” w likwidacji

Strona pozwana: Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation A/S”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach, jakie zaistniały w niniejszej sprawie, pojęcie „miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę”, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Bruksela I⁽¹⁾, należy rozumieć jako miejsce zawarcia niedozwolonego porozumienia pozwanych, naruszającego art. 82 lit. c) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską WE [art. 102 lit. c) TFUE], czy też miejsce popełnienia czynów polegających na wykorzystaniu korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku wyżej wymienionego porozumienia, poprzez stosowanie rażąco zaniżonych cen (subsydiowania skrośnego) przy prowadzeniu konkurencji ze skarżącą na tych samych rynkach?
- 2) Czy doznaną w niniejszej sprawie przez skarżącą szkodę (utrata dochodu) wskutek wskazanych czynów niedozwolonych popełnionych przez pozwane należy uważać za szkodę w rozumieniu art. 5 pkt 3) rozporządzenia Bruksela I?
- 3) Czy działalność filii spółki Air Baltic Corporation w Republice Litewskiej w okolicznościach, jakie zaistniały w niniejszej sprawie, należy uważać za działalność filii w rozumieniu art. 5 pkt 5) rozporządzenia Bruksela I?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 24 stycznia 2017 r. – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners

(Sprawa C-34/17)

(2017/C 104/51)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court